

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB23 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB23 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 77.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb23-txt-shoot-n127.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB23:127

#

Christus i Herligheden.

... Saa døde han – og saa blev han optagen i Herligheden.

Man kan nu (som viist er blevet i »Indøvelse i Xstd«) snuppe for gesvindt af, ligesom raabe Hurra for ham – og glemme det med Efterfølgelsen for os.

Men ogsaa paa en anden Maade kan man snuppe for hurtigt af. Smukt siger Origenes ... Endnu (i Herligheden) græder han over vore Synder, kan ikke glæde sig, saalænge vi forblive i vor Uret. Hvor kan han, der traadte til Altaret for at forsone vore Synder, hvor kan han være i Glæde, naar vore Synders Jammer stiger op til ham! Han vil i Guds Rige ikke drikke Glædens Viin alene, han venter os. Men naar spørge I vil hans Glæde, hans Værk være fuldkommet? Naar han har gjort mig, den sidste og elendigste af alle Syndere, fuldkommen og fuldendt«. Det Sidste er en ypperlig Vending, især ogsaa betragtet som Blanquet, hvori Enhver kan sætte sit Navn. Men det Ypperlige er, efter et saa uhyre mere end verdenshistorisk Sving – saa at føre Sagen tilbage til: mig.

(cfr. Böhringer Die Kirche und ihre Zeugen. 1ste D. 1ste Afdl. Origenes p. 189.190.)

Man kan nemlig ogsaa for meget opfatte Xstus saaledes som Forbillede, at han nu, aldeles som En der selv har taget sin Examen, nu ikke tænker paa de Andre. Istedetfor at hans Liv, hans Lidelse og Død (der vistnok var Lydighedens Examen for ham) dog væsentligen er Forløsningen og Forsoningen, altsaa for Andre.